

ΕΛΕΦΑΣ.

Ὁ Ἐλέφας εἶναι ζῶον ἀνῆκον εἰς τὴν τάξιν τῶν παχυδέρμων καὶ ἐν ἀπὸ τὰ μέγιστα, ἀν ὅχι τὸ μέγιστον τῶν ἐπὶ γῆς. Ἡ μορφή του, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, εἶναι χονδροειδῆς καὶ ἀσχημῆς· ἀλλ' ὁ βίωμος κατὰ τὴν νοητικότητα ὑπερβαίνει καὶ αὐτὸν τὸν κύναν (σκῆλον).

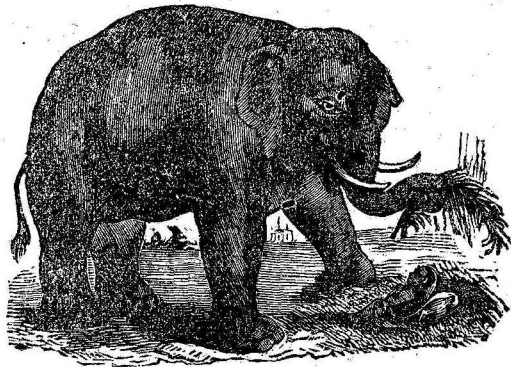
Πολλοὶ τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μας ἔχουσι πιθανὸν ἀκούσει καὶ ἀναγνώσει πολλὰ ἀνέκδοτα περὶ τῆς ἐπιδοξότητος, τῆς πίστεως, τῆς ἐτοιμότητος καὶ τῆς μνήμης τοῦ ἐλέφαντος· ἀλλὰ τὰ ἐξῆς φαίνονται εἰς ἡμᾶς τοῦλάχιστον ἀνώτερον πάντων καὶ διὰ τοῦτο ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων.

Εἰς τὴν Ἰνδίαν, ὅπου ὁ ἐλέφας εἶναι αὐτόχθων καὶ πολὺ χρήσιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον, διέρχεται διὰ τακτικῆς γυμνάσεως καὶ τὴν ἐπιτηδεύουσαν ἀναπτύσσει, ὥστε πολλάκις φαίνεται ἐνεργῶν ὡς ὁ λογικὸς ἄνθρωπος.

Πολλοὶ ἰδιωκτῆται ἐλεφάντων κερδιζοῦν πολλὰ διδάσκοντες τοὺς ἐλέφαντας νὰ περιποιῶνται αὐτοὶ ἐαυτούς. Οὕτω π. γ. διὰ νὰ οἰκονομήσουν τὸ ἐνοίκιον τοῦ σταύλου, ἐκλέγουν δένδρον βαθύσκιον, ὑποκάτω τοῦ ὁποίου τοποθετοῦσι τοὺς ἐλέφαντας τῶν· διὰ νὰ μὴ ἀπομακρύνονται δὲ ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον, τοὺς ἀλυσσοδέουσι· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ χάνουν τὸν καιρὸν τῶν αὐτοὶ βάνοντες τὰς ἀλύσσους καὶ κλειδονόντες τας, γυμνάζουσι τοὺς ἐλέφαντας ὥστε νὰ χαμῶσαι τὸ ἔργον τοῦτο μόνον τῶν ὁ κύριός τῶν λοιπῶν, ὅσακις δὲν ἔχει ἐργασίαν, τοὺς φέρει ὑπὸ τὸ δένδρον, θέτει ἔμπροσθεν ἐκάστου ἀπὸ μίαν ἀλυσσον μὲ τὸ κλειδίον τῆς, καθεὶς δὲ λαμβάνων μὲ τὴν προβατικίδα τοῦ τὴν ἀλυσσον, τὴν δένει εἰς τοὺς πόδας του, τὴν κλειδώνει καὶ ἐγχειρίζει τὸ κλειδίον εἰς τὸν κύριον· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν θέλῃ νὰ τοὺς λύσῃ· ὁ καθεὶς πέρνει τὰ κλειδίον, ἀνοίγει τὰς ἀλύσσους, τὰς ἐκβάλλει ἀπὸ τοὺς πόδας του καὶ τὰς ἐγχειρίζει μετὰ τοῦ κλειδίου εἰς τὸν αὐθέντην του.

Ὁ ἐλέφας εἶναι πολυέσθον ζῶον, διότι ἀπαιτεῖ πολλὰς ὀκάδας τροφῆς πᾶσαν ἡμέραν· διὰ νὰ οἰκονομήσουν δὲ καὶ τοῦτο οἱ κύριοί τῶν τοὺς διδάσκουσι νὰ εὐρίσκουσι τὴν τροφήν τῶν μόνον τῶν. Τοὺς ὀδηγοῦν λοιπὸν πλησίον δάσους, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἀφίνουσι οὕτοι δὲ εἰσέρχονται ἐντὸς, καὶ ἀφοῦ φάγουσι καὶ χορτάσθωσι ἐκ τῶν τρυφερῶν κλάδων, διότι ἀπὸ αὐτῶν τρέφονται, συνάγην ὅσων ἄλλων θέλων, τοὺς δένων διὰ τῆς προδοσκίδος τῶν εἰς δεμάτια, τοὺς ῥίπτουσι εἰς τὴν ῥάχιν τῶν, ἐπιστρέφουσι εἰς τὸν κύριόν τῶν καὶ ἐκφορτῶνται ὁ καθεὶς τὸ φορτίον του καὶ ἀλυσσοδέεται ὅπως περιεγράψαμεν.

Ὁ ἐλέφας καθὼς καὶ οἱ βοῦβαλοι ἐνοχλεῖται πολὺ ἀπὸ τὰς μυῖας· διὰ νὰ ἀποφύγῃ λοιπὸν τὰ κεντήματα τῶν, λαμβάνει κλάδον δένδρου καὶ τὸν μεταχειρίζεται ὡς ῥιπίδιον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὅχι μόνον ἀποδιώκει τὰ ἐνοχλητικὰ ταῦτα ἔντομα, ἀλλὰ καὶ ἀρροσιζέται.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ ἐλέφαντα κρατοῦντα διὰ τῆς προδοσκίδος τοῦ κλάδου καὶ προφυλάττοντα δι' αὐτοῦ νήπιον κείμενον πρὸ τῶν ποδῶν του. Τὸ νήπιον τοῦτο ἀνῆκει εἰς τὸν κύριόν του, ὅστις τὸ ἔθεσεν ἐκεῖ καὶ ἀνεχώρησε διατάξας τὸν ἐλέφαντα νὰ τὸ προσέχη! αὐτὸς δὲ ὅχι μόνον τὸ προσέχει, ἀλλὰ καὶ τὸ προφυλάττει ἀπὸ τὰ δαγκάσματα τῶν μυῶν!

Ὁ ἐλέφας εἰς ἀγρίαν κατάστασιν εἶναι τρομερός· οὔτε αὐτὸς ὁ λέων δὲν τολμᾷ νὰ τὸν προσβάλῃ· ἐξημεροῦται ὅμως εὐκόλως καὶ τότε γίνεται εὐπειθέστερος καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν σκῆλον.

Εἰς τὰς Ἰνδίας τὸν μεταχειρίζονται ὅχι μόνον ὡς φορτηγὸν ζῶον, ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἐργασίας· μανθάνει νὰ ἀντλή ὕδωρ καὶ νὰ ποτίσῃ τοὺς κήπους, νὰ πλέκῃ ψάβας καὶ κοφίνους καὶ ἀκόμη νὰ βράπτῃ, νὰ φρουρῇ καὶ ναυαρίσῃ τὰ νήπια.

Οἱ ἀρχαῖοι μεταχειρίζοντο τὸν ἐλέφαντα καὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ τὴν σήμερον μόνον ὡς φορτηγὸν ζῶον εἶναι ἐν χρήσει.

Ὁ ἐλέφας ὅχι μόνον ζῶν, ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκων εἶναι χρήσιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ τοῦ δέρματός του κατασκευάζονται ἀξιόλογα δερμάτινα σκεύη, ἐκ τῶν τενόντων βρούνευρα, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων καὶ μάλιστα τῶν χαυλιοδότων του τὰ ἄραϊα καὶ χρησιμώτατα εἰς τὸν ἄνθρωπον κτένια.

Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἴκωνται εὐγνώμονες εἰς τὸν Πλάστην τῶν διὰ τὴν προμήθειαν τοσοῦτον ὠφελίμου ζώου.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἐπολογίζεται ἀπὸ τοὺς ἀστρονόμους, ὅτι τὸ φῶς

τοῦ ἡλίου εἶναι ἴσον μὲ τὸ φῶς 5,363 κηρίων περί τὸν ἕνα πόδα μακρὰν ἀπὸ τὸν βλέποντα θεθεμένων ! καὶ ἑκατομμυριάκις (ἔν ἑκατομμύριον φηράς) ἰσχυρότερον τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης ! καὶ ὅμως ὁ ἡμέτερος ἥλιος εἶναι ἀστὴρ τρίτου μεγέθους εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Περσείως ! « Πόσον θαυμαστά τὰ ἔργα σου Κύριε ! Πάντα μὲ σοφίαν ἔκαμες. »

Διάσημός τις πολιτικός τῆς Ἀμερικῆς, ὁ Πάτρικ Ἔνρυ κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς του παρτήρησεν εἰς ἕνα τῶν φίλων του, δοτις τὸν εὖρε ἀναγινώσκοντα τὴν Ἀγίαν Γραφήν, « Ἴδού ἔν βιβλίον πολυτιμότερον παντὸς ἄλλου, τὸ ὁποῖον ἔχει τυπωθῆ μὲχρι τοῦδε· καὶ ὅμως ἐστάθην τόσον ἀνόητος, ὥστε δὲν εὗρον καιρὸν νὰ τὸ ἀναγνώσω μὲ προσοχὴν καὶ συναίσθησιν εἰμὴ τώρα... » Ὅποια φοβερά ὁμολογία !

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ.

Χρόνος καλῶς δαπανώμενος καὶ γνώσεις ὠφέλιμοι ἀποκτώμενοι εἶναι συμμαχία ἰσχυροτέρα εἰς τὰς περιπετειὰς τοῦ κόσμου του παρὰ τὴν εὐφυΐαν, τὴν φαντασίαν ἢ τὴν εὐγλωττίαν.

Ὅταν τὸ 1805 ὁ περίφημος διὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν του μέθοδον Λαγκάστερ παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Ἀγγλίας Γεώργιον τὸν 3ον, ὁ εὐσεβὴς ἐκείνος μονάρχης ἐκήρυξεν, ὅτι ἐπεθόμει πᾶν πτωχὸν παιδίον καθ' ὅλον τὸ κράτος

του νὰ διδασθῆ ν' ἀναγινώσκη τὴν Γραφήν ! Οὕτω λέγουσι καὶ οὕτω πράττουσιν οἱ εὐσεβεῖς βασιλεῖς καὶ κυβερνήται.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΥΝΕΣ.

Εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνομαζόμενος Λέων εἶναι φρόνιμος, ὁ ἄλλος καλούμενος Λύκος εἶναι κακός.

Ὁ Λύκος ὡσάκις ἐξέρχεται ἀπηλεῖ τοὺς ἀνθρώπους, μαλῶναι μὲ ἄλλους σκύλους καὶ ἐπιστρέφει πληγωμένος· ὁ Λέων ἀπ' ἐναντίας οὐδέποτε μάχεται.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Λέων ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπατον μετὰ τοῦ Λύκου, ὅστις κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐμπλέχθη εἰς μαλώματα καὶ μάχας καὶ οὕτως ἐπέστρεψε καταλερωμένος καὶ πληγωμένος εἰς τὸ σπίτιν καὶ τὴν οὐρὰν· ἐνθ' ὁ Λέων ἐπανήλθεν ἡσυχος καὶ καθαρός.

Δὲν εἶναι ἄρα γε μερικὸι ἀπὸ τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας, οἱ ὁποῖοι ὁμοιάζουσι τὸν λύκον ;

Η ΑΡΑΧΝΗ.

« Εἶδον προχθὲς ἀράχνην τινὰ, συλλαβοῦσαν εἰς τὰ δούκτια αὐτῆς μύϊαν. » ἔλεγεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Κωστῆν ἡμέραν τινὰ.

« Καὶ τί τὴν ἔκαμεν ; » ἠρώτησεν ὁ Κωστής.

« Συμπεραίνω, ὅτι τὴν ἐφόνευσε, διότι τὴν ἤκουσα νὰ περυγίλῃ ἐπὶ μίαν στιγμὴν καὶ ἔπειτα ἡ ἀράχνη τὴν περιτόλιξε μὲ τὸ νῆμά της καὶ τὴν ἔσειρεν εἰς τὴν τρύπαν της διὰ νὰ τὴν φάγῃ. »

« Καὶ διατί δὲν ἐφόνευσε οὐ τὴν ἀράχνην ; » ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ Κωστής.

« Διότι, ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος. » τοῦτο ἠθέλεν εἰσθαι σκληρότης. Σφάζομεν ἡμεῖς τοὺς βίρας, τὰ πρόβατα καὶ τὰς ὄρνιθας πρὸς τροφήν, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ φονεύωμεν τὰς ἀράχνας, διότι φονεύουσι τὰς μύϊας, ἐπειδὴ τὰς φονεύουσι πρὸς τὴν αὐτὸν σκοπὸν.

ΑΡΓΙΑ.

Δύναται ὁ γεωργὸς νὰ θερίσῃ χωρὶς νὰ σπείρῃ καὶ καλλιεργήσῃ τὴν γῆν ;

— Ὁχι.

Δύναται ὁ μυλωνᾶς νὰ ἔχῃ ἄλευρον χωρὶς ν' ἀλέσῃ σίτον ;

— Ὁχι.

Δύναται ὁ ἄρτοποιὸς νὰ ἔχῃ ἄρτον χωρὶς νὰ ζυμώσῃ ;

— Ὁχι.

Λοιπὸν διὰ νὰ ζήσῃ τις μὲ ἄνεσιν εἰς τὸν κόσμον πρέπει νὰ ἦναι φίλαργος καὶ νὰ κοιπιάζῃ· ἄλλως εἶναι περιφρονητός ὡς κατώτερος καὶ αὐτῶν τῶν ζῶων. (Παροιμ. ε'. 6.)